

ligheder vilde indtræde, som jeg har paapeget. Mig forekommer det rigtignok, at det ligger saa aldeles klart, at man ved at optage den Bestemmelse, at Tritagelsen ogsaa skal gjælde dem, der ankomme fra en saadan Stat, vilde aabne Veien for en Indstrømning, som man ikke kan beregne, og der turde saaledes fra min Side vistnok ikke være Anledning til at gaae nærmere ind paa dette Punkt, netop fordi Omfanget af Udtrykkene vilde medføre, at Enhver saaledes kunde komme herind i Landet. Den ærede Rigsdagsmand bemærkede, at det Hele vilde opløse sig i Intet, hvis man vilde fastholde Bestemmelsen alene med Hensyn til Hjemmehørende; men det er efter min Overbeviisning ikke Tilfældet. Den ærede Rigsdagsmand vil som en praktisk Mand, der er saa nøie inde i mange af de Forhold, der høre herhen, vide, at naar En kommer og betegner sig som henhørende til en Nation, saa er der ikke Tale om at anstille Undersøggelse, om hans Angivelse er rigtig, det er Noget, der vil jævne sig af sig selv. Opstaaer der nogen Tvivl, om en saadan Angivelse er rigtig, saa er det af det Slags Tvivl, som overmaade let kunne løses; Lovene vil altsaa komme til at faae sin fulde Betydning, naar Udtrykket: „hjemmehørende“ optages deri. Den ærede Rigsdagsmand bemærkede som Noget, der skulde tjene til at fjerne Betænkelighed ved at gaae ind paa hans Endringsforslag, at det deri hedder: „ankomme fra alle“; men netop, idet der er givet Valget mellem disse to Alternativer, saa at altsaa ogsaa den, der kommer hertil fra en Stat, med hvilken der er indgaaet en Convention, vil kunne paaberaabe sig, hvilket af de to Alternativer han vil, saa er det ogsaa indlysende, at de to Alternativer, der opstilles med Hensyn til § 2, ere saaledes, at den danske Regjering med Hensyn til en saadan Convention ikke vil kunne andet end at magtte fordrø fra den fremmede Stats Side, at den indlader sig paa at hæve Pastvangen saavel for dem, der komme herfra, som for dem, der ere hjemmehørende her. Den ærede Rigsdagsmand fremhævede, at det vilde ialtsald ikke medføre nogen synðerlig practisk Uleilighed at optage Bestemmelsen, navnlig med

Hensyn til Tyskland. Jeg indseer meget vel, hvorfor den ærede Rigsdagsmand kom til at lægge særdeles Vægt paa dette Moment, thi det er netop med Hensyn til Utilbøieligheden til at tage saadanne Folk tilbage, som ere komne herind; han kjender særdeles vel fra en tidligere Stilling alle de Uleiligheder, som ere forbundne dermed, men den ærede Rigsdagsmand vil ogsaa ganske vist vide, at dersom man ikke, saavidt muligt, spærre Adgangen til, at disse Ulemper kunne fremkomme, saa gaaer det, som det hidtil er gaaet, saa bliver det til Byrde for det Offentlige og til Byrde for Communerne; der kan gaae Nar hen, uden at man kan gjøre Noget derved, og saa have vi netop Forsøggelsen. Vi kunne sende dem bort, men de vilde vende tilbage igjen, og det er Communerne, det er Fattigvæsenet, som væsentlig vil komme til at lide ved, at vi optage en saadan Bestemmelse. Jeg vil indbrømme, dette er for mig et stærkt Hensyn til at modsætte mig den, jeg har seet alle de Følger, der kunne udbille sig af noget Saadant. Der vindes ikke Noget ved at optage denne Bestemmelse, men der tabes, deels med Hensyn til Anvendelsen af Lovens Princip og deels med Hensyn til dens fuldstændige Gjenneførelse. Det, der vil blive Følgen deraf, vil være at kaste de store Byrder over paa Communerne, og den ærede Rigsdagsmand vil selv vide, hvilke Byrder der paa denne Maade i længere Tid ere komne til at hvile, deels paa de jydste Kjøbstæder, og deels paa de jydste Landdistricter. Nu bemærkede den ærede Rigsdagsmand imod det, jeg anførte med Hensyn til § 2: ja, Regjeringen skal ikke gaae ind paa at afslutte Convention med en enkelt Stat.

Rettelser.

Nr. 244, Sp. 3891, Lin. 2 f. o.: „ikke æret Rigsdagsmand“ læs: „æret Rigsdagsmand“

— Sp. 3894, Lin. 3 f. n.: „Folketsirens Net“ læs: „Folketsirken“